

Georges Irénée Clara Maryns
Geboren op 29-07-1924 te Wetteren
Overleden op 13-07-1982 te Gent
Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

†
VROOM AANDENKEN AAN
DE HEER
Georges MARYNS

Gerechtsdeurwaarder
Voorzitter van de Nationale Kamer
der Gerechtsdeurwaarders van België
Stichter en Voorzitter
van de v.z.w. Instituut Montfort
echtgenoot van Mevrouw Christine BOSSUYT

geboren te Wetteren op 29 juli 1924,
godvruchtig overleden te Gent op 13 juli 1982,
gesterkt door het Sakrament der zieken.

—
Pa is niet meer
maar nooit als nu mogen wij ervaren
hoe één hij met ons is.
Al is hij heengegaan, hij blijft ons levensnabij
inniger dan anders maar met woorden niet te zeggen.

Georges was geboeid door het leven,
hij wilde écht leven.
Hij was gelukkig en tevreden
binnen de geborgenheid van zijn gezin.
Een mensenkenner en vriend tegelijk
rijkbegaafd naar hart en geest
gedreven door een ingeboren leiderschap
en toch verbazend door zijn eenvoud
en bescheidenheid.

Hij was een sociaal bewogen man
naar de geest en het woord van het evangelie :
voor de geringsten onder de mensen...
de mentaal gehandicapte kinderen.
Voor Mieke en haar vriendjes gaf hij het beste
van zichzelf.
Voor hen een vader te zijn.

In de volle rijpheid der jaren, heeft
hem getroffen.
Het maakt ons stil van verwondering en bewondering.
om de moed waarmee hij het onbeschrijflijk lijden
heeft gedragen, daarin dag en nacht door zijn
vrouw bijgestaan.
Gelaten en met vertrouwen heeft hij zijn leven,
gelouterd door zoveel lijden,
in Gods handen neergelegd.

Liefste man en papa : wat gij voor ons betekent
en blijft betekenen
weten wij alleen.
Gij zult voor ons blijven doen
zoals gij het altijd gedaan hebt.

Beste Georges, het leven heeft U niet zoveel
gegeven als je verdiende. Méér dan 40 jaar,
eerst als oorlogsinvalides, daarna als keiharde
werker en tenslotte als langdurige zieke, hebt ge
het uwe gehad. Gij waart niet veel van zeg-
gen ... dat zit niet in de familie. Wat we wel
weten is dat ge — niet van gestalte maar
zéker figuurlijk — een reus waart en zijt.
Uw miseries waren de uwe : Je schoof ze nooit
op de schouders van anderen. Waar je plezier
kon doen, was je altijd klaar. Daarvan zullen
al uw collega's graag getuigen.
Nu zijt ge gestorven zoals je geleefd hebt : tot
het laatste moment tenvolle bewust... als een
edel en schoon mens !. Ge weet dat we aan U
zullen blijven denken. Als voor ons het ogen-
blik van gaan daar is, hebben we U, ook dan
nog, als voorbeeld om ons aan op te trekken.
Dank U voor wat Je ons gegeven hebt, voor wat
ge ons nog zult geven.

—
Mevrouw Georges MARYNS en kinderen,

De families MARYNS-BOSSUYT
ROELANDT en ALLAERT

Al diegenen die u dank verschuldigd zijn
en niet meer de kans hebben gekregen
u dank te zeggen.